האם בצה"ל מחכנים איך "לדפוק" את הדחיים?

בעקבות הלונות חוילת על מעשה מגונה כמר קלות, באוות חיוורות של חיל חים, למר הציבור כי שילוב החילות באותה יחידה, כאלין, בכלל לות הוחיבות המגוך, דוגמה משוחאת בעיניום. מוכן שחיל רחי, אם הוא שוכר מגוות, אין לו שום חיוב, והחיוך הוא הנכון, לשרת ביחידה שכזו.

עוד לפני הדוגמה המשוחאת, יש אין סוף בעיות הלכתיות בכל הקשור לשירות בצבא יחד עם חילות.

החילים והחיים יוצאי המכינות והתורניות הקרב־צבאיות, משולבים בכל היחידות הצבאיות דות וכל"ת הלומדי ישיבות ומדרי. הכישה הכי דוגה בולטת היום בכל־דות השיבה עד אלוף ולא עך בכלל, ומישהו במטה הכללי בטראה אינו דאה את המציאות האות בעיניבוכה. החילים מצטיינים, הקצינים מצטיינים וכיצד אם כן ניתן להסקיר את צה"ל בידי בוחרים כאלה?

חשבו וחשבו ומצאו את הען שתעשה את המ לאמה כביכול בהמשלה. משלבים בנות ביחידות השדה ומסלא החילים והחיים, אלה שהם דוגים, בבעייה.

האמן, התעמה לא אויה לבוא. המכתב המ־ פרסם לאחרונה, ומיכול מבחורים החיים המשרתים ביחידת החילוץ והצלה, הוא ועוץ בין ראשי ישיבות המסדר הדו־תים ובקרב התלמידים משי־ עוד ב' העומרים לפני גיוס. נאמר בו:

"אנו משק"ט חילוץ והצלה מחוך בני־ם עכון מופיע התארין) מתריעים בזאת בפני כל ראשי הישיבות התלמידיהם על ליקויים דתיים חמורים הקיימים בתסולל זה, ואשר אינם שלים בקנה אחד עם רוח התורה.

"שכבות־בעיות בתורות המדות ביותר המסדי־ שות לאחרונים דתי של בוחר 'ישיבה, כגון: מגע ישומר עם בנות המתנסא מצעם נוטוותן ועבודה משותפת פיזית הדדכתית, לבוש אחיד בשבתים עם כל המשתמע מכך וכו'. וניסיון העבר מוכיח כי כבר "נפגעי" בוחרים וכי נגרם נזק בלתי מבוטל למספר בני־שים שפיתרו בני סיס זה מהחוחרים קודמים.

"נודע לנו כי מתוכנן קורס בני־ש נוקף בקר רוב, למרות כל הידיעות על המצב השורר בני סיס. אי לכך מבקשים אנו מכל ראשי הישיבות:

1. לחזיר על בעיה זו ולמנוע מבני־שים נר סמים להגיע למסולל זה.

2. לשפיל באוזן נוחין לביטול מסלול זה בפני בני־שים".

באחריות התקים ויין בנושא זה עם הגורמים המהליים ובפוי ויין מטה האמבט אפשרית המ־ רדה וכיצד לטפל נקרות־ות בבעייה.

יש להניח כי אם "יימצא המתרון," יהיה מי שי־ מצא לחוצה להניח את כל המוציה הזאת לפתוח של הבני"ן המלחמת בעניינים מסוג זה – צמיח. מה שלא נדוך הוא מרוע שלא יוקמו יחידות מיו־ חדות לבנות בכל אחום מקצועות עשיריות משי־ תף של בנים ובנות סוחר את המלחה, וגם את מידת הצניעות של החיל והילוני.

ומסתבר כי הבעייה הזאת אינה רק מנת חלקם של מש"קי חילוץ והצלה. גם בשריון הבעייה רווה. וכך כתבו חיילי ישיבות המסדר בחיל השי־ ריון:

"אנו חיילי ישיבות המסדר בחיל השריון נתוק לים במחלך שירותנו הצבאי בבעיות בעניי־ ני צניעות. אחת הבעיות המרכזיות, היא הסדרה ביחידי מדריכות השריון. עקב הסדרה מעלידי עלידי מדריכות השריון, על ומשך הדר־ חילה, מפנה מגיעה בצניעות, על ומשך הדר־ חמה, מפני שהאוזדה הנוהגת במחלך השיעור היא אוזדה המבוגרת לדרכה של הדתי.

"אנו מעוניינים לשרת בצה"ל, אבל איננו מעוניינים שהשירות יפגע בשמירת המצוות באופן השלם. אנו מבקשים שתפעלו בכל כוחכם לתיקון עניין זה".

לא מעט ראשי ישיבות המסד מעוניינים להי־ ביא את הפרשה הזאת לידי פרסו, והדאם אינה נוחה מקומתה של האישים. המסמלים בנושא של הנדרים בצה"ל הוא ומשרד הביטחון.

ראש ישיבת- שעלבים, הרב אברהם אבידן שלים"א, שכיהן במשך הרב הראשי לצה"ל ובדר גת אל"מ) כותב בעלון המיועד לתלמידיו המשי־ רתים בצה"ל, דברים עשים ביותר. בשל"ל (פינה קבועה להלכה) כותב ראש הישיבה, הרב אבידן: "אבן האזיניות של הצבא בעניין, משורבות הבנות בצה"ל, מוגעת בחיל. הדתי. מיום שאני מביר את הצבא – הייתו עשרות רבות של שנים – וחר הבעייה החלכתית הקשה מכולן. יש להזי־ מעך על כך שחיסכל"ל אינו מבין את החשלכות של גישתו החשנית על שומרי הדתה בפעיכה הבטחון. לנושו של רבי, השרות בנסיבות אלה אסור מבחינה הלכתית באופן מוחלט.

"כשם שאסור לאכול מאכלות אסורים או להחלל שבת שלא לצורך פיקוחנפש, כך ועוד יותר מזה אסור לעבוד על דיני הצניעות המקי־ בלים בעם ישראל מיוד לוחר המעוגנים ביסו־ דות ההלכה.

"יש מהגולים שוחיה בלבון בא, שמדבר־ אמור בין "יחיד האל "יעבוד", משום אבידיוד של גי־ לדי עיות והלכה והדעה את עניין השרות בצה"ל במיוחד בתקופה מחשלת עליונה".

ומה המלוץ למצב הנוכחי?

כותב ראש הישיבה "על החיל לבאר למפר־ נה עליו שהדבר הוא במחינת מציות לא יוכל לתקן. גם יש להסביר למפקד שזה אינו מוסדי לחייב חייל יחודי במבנון רצונה של חיים המבוג־ דים למצבתו. ואם בכל זאת בקשתו לעבוד לדי־ חידה אחרת לא תיענה, עליו לסרב לשרת ביחידה מעוברת, או תחת פיקוד של בת של כל המשתמע מסרוב לקיים פקודה".

הרב אבידן לא המשיך בפינה והלכה לתלמי־ דיו ב"המדר", ושלח הדבר הדתי לראשי ישיבות המסדר בעניין שירות בנים ביחידות מעוברות.

בין חיתר הוא כותב: "אכן, גם המציאות בשטה מקיימת, שהחשיפות בזה מבירות ונבונות. יצויין כי לא לפני זמרמה, בביקור של ראשי ישיבות הס־ ח', ביחידה שיש בה דרגה בנות מיפרי תלמי־ דים, שהיו מקרים של נפילות, חיבוקים ונשיקות עם הבנות, ואין כאן המקום להאריך בזה.

ולהלן:

"מפרסרים שלה אפשרות קבירה, שנסיבות של חיים משותפים של בנים ובנות, נסיבות שיר צמת קירוב טבול, שיכול לגרום לגילוי עריות – וזה בללל אבירה דגילוי־עריות. והאיתי ב'קדי־ נא דאורייתא' (סימן רכ"ט) בעניין מפקדות בב־ נא, שכתב וזה לשונה: בדבר שאלתו את המלכה בא, שכתב בה לשונה בדבר שאלתו את המלכה בדבר שזה מפיש סידרו בצבא, שנשים מפקדות על המיירנים רחמנא ליצלן, וראי משום שזה מאביריית דעריות, ובדור שמגרין את הדבר מאד, ה יצילנו מגזרה נוראה הלו, ואין לזה שום היתר כללי".

לסיכום קובע הרב אבידן:

"האיפוה הוא בדרגת חומרה גדולה, ולכן יש לסרב מבחינה זו, על כל המשתמע־מכך".

יש להניח כי המוציה כזלה הקלה לדיון במסי גרת ההסכם הקואליציוני הפיש שדרי דראי שה עוסקים בכך יראת אלוקים בלבם.

מדפא בכוח האמונה

מין שהוא אמיתי. אבל לא היו דשים מעולם. הבעיתי לגיירותך ב־1958 ובאירבעים השנים האר תרבות אני בקהילת "וושינגטון הייטס" בתפקי־ דים שונים.

אבי היה ראש החברה קדישא ואני מצוי בכל מה שקורה בבית העלמין. לסיפור הזה אין אפי לו שמץ של יסוד ומעניין מי המציא אותו. ומע־ בר לכן: בניו־יורק קיים גוף של חסד הקרוי: FREE BURIAL SOCIETY. המסמל בעסקים יהודים גלמודים ואחרים חסרי אמצעים, כדי שייקברו בקבורה יהודית. זה גוף יהודי ומוסכ־ שאין כל צורך למשר על חברות קדישא שארצו רוצות לקבור גלמודים.

מסתבר כי המזכירה בבית הכנסת שאירחה לי את הסיפור, שמעה עליו כמו רבים אחרים, אבל, מעולם, לא ביקשה לאמת אותו.

ובכל מקרה, מי שיהלך בין הקברים בבית הע־ למין של "וושינגטון הייטס", את גולדסטיין שלנו מהסיפורים בידמנים ובשכונתנו, והא לא יעמוד שם. וחלך לשיר שיר. ותבשיו להשקיף הסדים. ותעיין לא רע.

■

ב"ב שכנם חל יום הולולא של רבי מרדכי המכונה הסבא קדישא מלכוביץ זצוק"ל. היה ממקשרין של רבי לוי יצחק מברדיצ'ב, שאמר עליו "על מרדכילע שלי עומד שליש העולם". רבי, רבי שלמה מקלין ז"ע, התבטא על תלמי־ דו "אני ומרדכילע שלי מנסרים קודוש של ענים. אני עומד למעלה והוא למטה ומנסרים מלמעלה עד למטה. מה אתם חושבים שלמטה

בסוד שיח אדמו"רים

זוכרים את הסיפור על "חלקת הגלמודים" שפרסם כאן לפני שבועיים? ובקצרה: ארם בשם וייבלר, הגר בבריוקלין, ידבא בבוקר לעמל יומו. לפתע יוודע עליו עייפות נוראה והוא מרבא למיטה בבית זקנים סיעודי כללי. המיטה היא מי־ מתו של מר גולדסטין, יהודי שנפטר שעות ספר רות קודם לכן. מנהל המוסד רוצה לקבור אותו בבית קברות כללי וייבלר מתקשה על בית קב רות יהודי. והא מקבל את הצוויה, לא מוצא בית עלמין יהודי שמוכן לקבור את הגלמוד הזה, עד שקיבל "שם" שבבית העלמין של קהילת "חשי־ נגטון הייטס", בניו־יורק יש "חלקת גלמודים". הוא מביא את גולדסטין לשם, ראש החברה קדישא מזמה בסוחרי. שמחות. הוא אותו מקבל נרבות לשעבר של הקהילה, שבכספים שאסף, קנה 10 חלקות לגלמודים, ועתה, בדרך פלאית, הגיע בעצמו להיקבר באחת מהן. עד כאן.

צייתני שהסיפור נראה לי מפוקפק ובלתי הגיוני בכמה מפרכיביו. מילמתי ל"וושינגטון הייטס" ולא הצלחתי להשיג את ראשי הקהילה שעות בחיל. עוצרת בית הכנסת אישרה שהסי־ פור מוכר לה עוד מים שבבאתי לפרשיו. שמחי תי.

ביום שלישי השבוע טילפן אלי מניו־יורק מר יצחק קנבשטיין שהוא מראשי החברה קדישא של קהילת "וושינגטון הייטס", שנמצאת על־ידי יהצאי גרמניה. מר קנבשטיין עשה זאת לבקשת בעיר הקהילה שהתארגנה לו הדיעה על מכירתו האלקטרונית. "אמרתי לו, לנשיא הקהילה, שאני כמעט משוכנע שהוא מהשא אותך בכלל סיפור "חלקת הגלמודים" – מספר לי מר קנבש־ טיין, ושואל: "האמנם". השבתי לו בחיוב ומר קנבשטיין, לצערי, אישר את חשדותי. האלה רבי־ ים "הסיפור הזה מתגלגל בעולם כבר כמה שנים. אין לי מושג מי המציא אותו. שמעתי אותו כל כך הרבה פעמים עד שאני מתחיל לחאר

סה עוד שלושה ימים משום עיבא בישא "ישלא יהיה שום פרסום כיצד־ואיך נרפא". כי מן חלכוביצ'ער היה רגיל לומר ש"פרסום משמעו: פור ס"ם, הגורל של הס"ם הוא השמד".

ואמרי הצדיקים על המעשה הזה, שבגדל היה הנס האחרון מהנס הראשון. כי כולם שכחו מהמ־ קרה הזה כרצונו של הרבי, שלא יתפרסם הנס וכן היה. כי מקודם המתה כל העיר.

ואמרו עליו הצדיקים בני דורו, כי היה שומר על הסדיוו אחר המחלקותו כמו בזמיו. ובקשר לכך מספר על אחד מחסידיו שהלך בדרך בע־ ניני עסקיו, והיה זה לאחר פטירתו של רבי מר־ דכי (בן נחו) מלכוביץ. "ישמע את קולו של רבו הצדיק אליה "שוב בחורה". חישב אולי זה הרמיון. והמשיך בדרכו! חשב בעם שמע את קול רבו הקדוש אליה "שוב בחורה". והיה מרחם מזה לע־ שות וקול רבו ממשיך להזהירה: "קשי דיך אם האב רחמנות אויף דיר מיט דיין חייב אין קינד־ ער". לאמתי שוב בחורה. חמשל עליך, על אשתך וילדיך. חזר החסיד לביתו. ובאותר יחור שכח, כי באותה דרך ובמרחי ממוך להלינתו התגלגלו לישסים על כל מי שנקרה בדרכם ודמתו בשם.

כל עבודתו היתה רק להשפיע אמונה פשוטה בלבם של יהודים בפוראשלם. הוא היה אומר: אני לא באתי לעולם בשביל לעשות מופתים או להשפיע על יהודים בשמיות וכר.

באתי אך ורק להשפיע עבודה השם יתברך בדרך אמונה. אבל כשיהודי בא אלי הוא צריך לישועה בגשמיות אנו מ"עצים לו שישאר אצל־ נו לשבת. בשבת אנחנו משפיעים עליו אמונה בהדיה ושישוה עד שזוא נוצע בעצמו בכוח האי מונה הזאת.

וכך הבטיחו אם יהודי יהיה בעת צרה ח"ו, הוא יכול לבקש מהשי"ת שיוושע בזכות מרדכי בן אול, רק שיקפיד שבמה ולא במרה שמדרש. וי"ע.